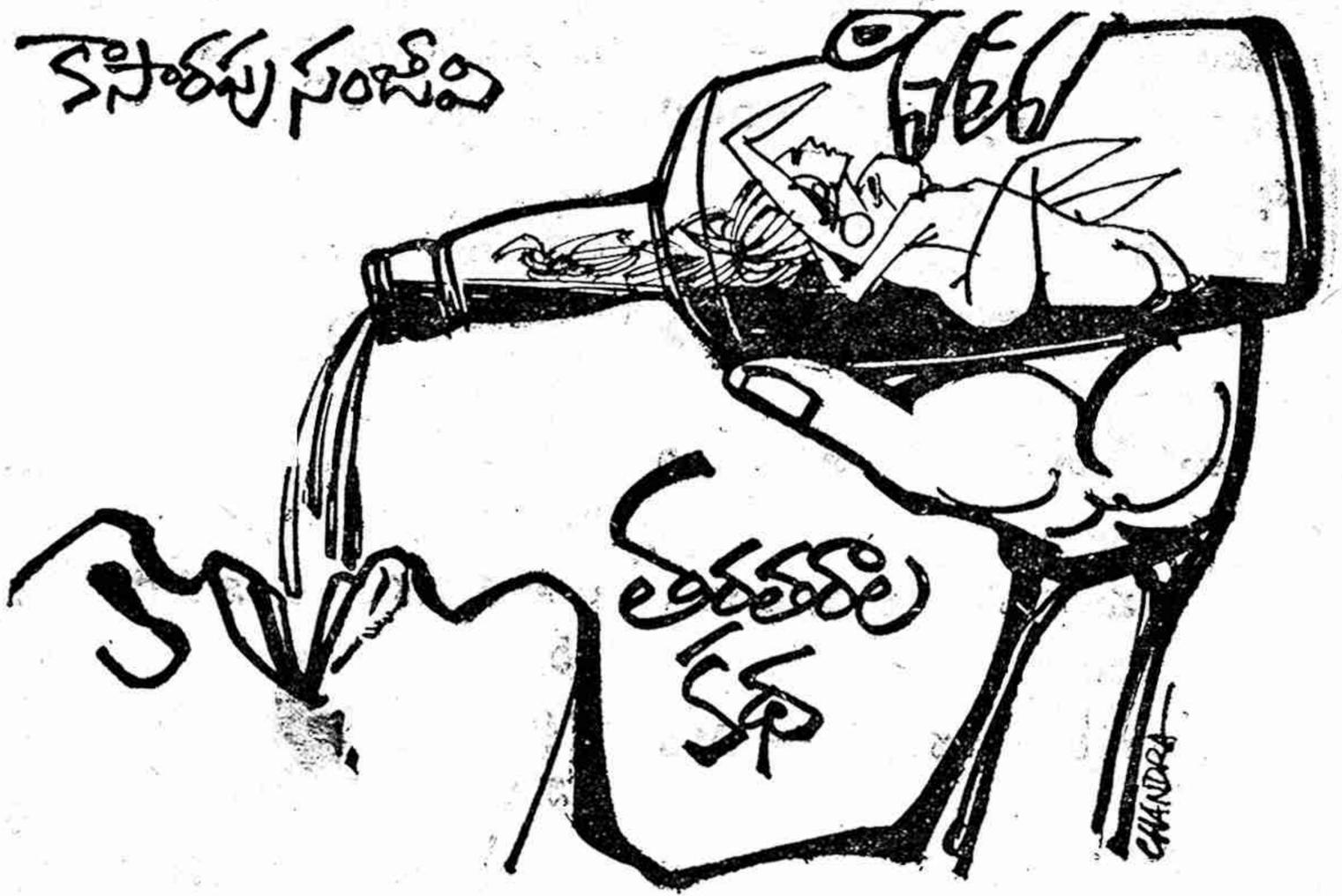

కనీశుస్సంజీవి

సుబ్బారావు గురించి చాలా మంది చాలా రకాలుగా సర్టిఫికెట్లు ఇచ్చారు. వాటిలో మరీ ముఖ్యమైనవి, చెప్పుకోదగినవి ఏవిటంటే:- పెద్దమనసులనే వారు దయ చేసిన 'కుర్రాడు చాలా బుద్ధిమంతుడయ్యా' అనే సర్టిఫికెట్లు, అతనుండే వీధిలోని ఆడపిల్లల తల్లులిచ్చిన "కన్నెత్తి కన్నె విల్లర్ని చూడ్డు" అనే గుణాత్మక సర్టిఫికెట్లు, "ఆదర్శవంతుడంటే మన సుబ్బారావేరా!" అని తోటివారి ప్రశంసా పత్రము, "గుడ్ వర్కర్" అని ఫేక్టరీ మేనేజిమెంటు యిచ్చిన మెరిట్ సర్టిఫికెట్లు వగైరా వగైరా వెరసి మొత్తం మీద సుబ్బారావు ఉత్తముడు. సందేహంలేదు.

అలాంటి క్వాలిఫికేషన్స్ ఉన్న సుబ్బారావుకు ఇంకా పెళ్లి కాలేదు. అందుకే "మా విల్లనిస్తామంటే మా ఆమ్మాయినిస్తామని" పోటీపడ్డారు కొందరు గుండెలపై కుంపటి ఉన్నవారు, దుడిగా డక్షిణ చూపిస్తూ. అలాంటి దారి చూపినవారిని కావని సుబ్బారావు అనసూయను అగ్ని సాక్షిగా పెళ్లాడేడు.

అలాగ అనసూయ సుబ్బారావు శ్రీమతైన రోజు...

అందరు ఆశ్చర్య పోయారు.
 కొందరు అభినందించారు.
 సుబ్బారావు ఎంతయినా గొప్పవాడని అనసూయ అదృష్టవంతురాలని ఏక గ్రీవంగా ఒప్పేసుకున్నారు ఊరూవాడా.
 అసలు సంగేతేవిటటే గతంతో అనసూయ అనాధ.
 అయితేనే? ఆమెలో అదృత సౌందర్యం ఇమిడి ఉంది.
 అంతకన్నా వేయిరేట్లు అణకువ సౌశీల్యం దాగి ఉంది.

ఇన్నాళ్లు అనసూయ బ్రహ్మచారి ఉద్యోగులకి క్యారియర్లు మోసే 'వర్మిజిడ్డు' మొహం!

ఇప్పుడు సుబ్బారావుకి ఆరాధ్య దేవత. అనసూయంటే ప్రాణం సుబ్బారావుకి!

సుబ్బారాగంటే జీవం అనసూయకి!!
 అనసూయని
 విడిచి ఉండలేదు సుబ్బారావు- ఫేక్టరీ వేళలో
 తప్ప
 సుబ్బారావుని
 తలవని క్షణం లేదు అనసూయ చెంత ఉన్న
 ప్పుడు తప్ప.

పాలూ నీళ్లలా కలిసి పోయినా పల్చబడని
 అరురాగం వారిది.

బ్రతుకు మదురిమ దినదినం పెంచుకున్న
 కాపురం వారిది

ఏదేండ్లుగా రోజూ వసంతమే వారి జీవిత
 గమనంలో.

ముచ్చటగా ముగ్గురు.
 బుస్! ఎర్ర త్రికోణం.
 పిల్లలకు కాన్వెంటు చదువులు. ఇస్త్రినలగని
 దుస్తులు.
 చూస్తేనే దిష్టి తగిలే కమ్మని సంసారం!

వి. ఎస్. ఎస్. మూర్తి అనే
 వెంకట సత్యనారాయణ మూర్తి కొత్తగా
 వచ్చాడు సుబ్బారావు పన్నేనే ఫేక్టరీకి.
 జల్పారాయుడు, షోకిల్లా, తిరుగుబోడు.
 మిగతా అర్హతలు షరా మామూలే!

చుక్క వడితేగాని బుక్కపడదు.
 చక్కని చుక్కంటేగాని 'చుక్క'పడదు
 'కన్ను పడిందంటే'

కన్నె అందేదాకా తపన-తపస్సు!!

అలాంటి విఎస్సెస్ మూర్తికి
 మన సుబ్బారావుకి 'దోస్తీ' కలిసింది.
 సహజం! సుబ్బారావు నేహ పాత్రుడు.
 అందర్నీ ఆకర్షిస్తాడు
 బ్లబ్!.....(కానీ)

సదరు వీఎస్సెస్ మూర్తిగారే-సుబ్బారావు
 బాగా బాగా ఆకర్షించాడు.
 పాణిబుక్!
 ఎందుకంటే; మసిషి బహివతలకి బానిస
 అనేది పాత చత్రిత.
 అదే చరిత్ర సుబ్బారావు విషయంలో పురారా
 వృతమయ్యింది.

"ఘా!"
 అన్నాడు పెద్దలు అదే నోటీతో!
 "ఛీ"

కొట్టారు ఆడాళ్లు అదేనాక్కో!
 "నోటీస్ బోర్డుపై మేనేజిమెంట్ చీత్కారం!
 అవేమీ పట్టలేదు సుబ్బారావుకి.
 "బడోంట్ కేర్!" అతని నినాదం.

చేతిలో 'మందు సీసా' అతని చిహ్నం.
 ఇ టో...
 కుంపట్లో నిప్పే లేదు గనక పొగరాలేదు.
 నాచురల్!

పొగరాలేదు గనక ఆకలి డ్యాన్సు చేసింది,
 పాణిబుక్!!

సామాను ఒకటొక్కటే దొడ్డి దారి
 పట్టింది వై నాట్??
 పిల్లల కాన్వెంటు చదువులాగి పోయాము.
 వాళ్ళ కడుపుల్లోకింత జారటంకూడా ఆగి
 పోయింది.

మట్టి కొట్టుకున్న మస్తుల్లో జిడ్డు ముఖాలు.
 ఎముకల వెనక దాక్కున్న బక్క జీవాలు.
 బడోంట్ కేర్!

సారాసీసా వంక హీరోలా చూస్తూ అం
 టాడు సుబ్బారావు.

అనసూయ మళ్ళీ క్యారియర్లు మోసే పని
 కుక్కదిరింది.

కాని...

చిలిపి చూపులు

వెకిలి నవ్వులు

ఆకలి రువ్వులు

ఇజ్జత్ లోఫరక్!

ఇచ్చే మర్యాదలో ఫరక్!!

ఏం చేద్దా ఆనసూయా?

యూ ఆర్ ఏన్ ఆర్థిసరి వైఫ్ ఆఫ్ ఏడం

కర్. దట్టూల్!

* * *

“అజ్ జూయా! నాకు డబ్బు గావాలి”

సుబ్బారావులో మగాడి జబర్దస్తి.

“నాదగ్గరలేవండి! నిన్నట్నుంచి పిల్లలకి కూడా”...మాట పెగలలేదు కానీ ఏడుపు

గొంతు పగిలింది.

“దొంగ లంజా!”

అనాదిగా మగాడు చేసేపని...?

ఆనసూయ ఆడది.

కొందరి మాటల్లో అబ్బ.

అదిగాకా...అడదానికి వారసత్వమేకదా!

చూసుకుంటే కనిపించేవి

వొడినిండా గాయాలు. అంతే!

* * *

పిల్లల సంగతి

ఆకలి - ఆకలి - ఆకలి

వదేళ్ల రాంబాబు...

ఏమవ్వాలో తేల్చుకున్నాడు, పాకెట్ మార్, యావీ జేబుదొంగ.

ఎనిమిదేళ్ల విజయ్...

ఆకల్ని జయించలేని పనివాడు, బస్టాండు లో‘సార్! ఆకలి’ అంటూ.

అయిదేళ్ల అమర్...

జబ్బు అనే ఆకలి బాధతో, మంచంపై ఎముకల కూర్చులా.

“ఐడోట్ కేర్!” అంటూనే సుబ్బారావు ఖరీదైన వాటునుంచి నాటుకు దిగినందుకు కుమిలి పోయాడు!

కనీసం అదైనా దొరికినందుకు మురిసి పోయాడు.

క్యారియర్ తీసుకుంటూ...

ఆనసూయని కూడా ‘తీసుకోబోయిన ఓబ్రహ్మచారి గూబ పగిలింది.

ఫలితంగా ఆనసూయ క్యారియర్ పని మానేసింది.

అందుకు సుబ్బారావుకి చాలా కోప మొచ్చింది.

“ఏమే! ఈ పని మానేస్తే నాకు డబ్బులు?”

మానమే జవాబు,

ఆ రాత్రి గాయాలు బాధ పెడుతూంటే

చిన్నోడు అమర్ మూలుగుతూంటే

ఆనసూయ నిద్ర పోలేక పోయింది

సుబ్బారావు చేతిలో ఖాళీ నీసా ఉంది,

మందు కావాలి!?

ఆనసూయ వారంనుంచి పస్తుంది.

అన్నం కావాలి-?

చిన్నోడు అమర్ చచ్చేలా ఉన్నాడు,

డాక్టర్స్ కావాలి-?

కాబట్టి డబ్బు కావాలి.

విఎస్సెస్ మూర్తికి దాహంగా ఉంది.

ఆడది కావాలి?

“కమాన్ డియర్” మత్తుగా అన్నాడు విఎస్సెస్ మూర్తి.

గాభరగా చూసింది ఆనసూయ,

మొగుడి వైపు.

నాలుక చప్పరిస్తున్నాడు సుబ్బారావు, వాచ్ కేసి చూస్తూ.

కళ్లలో వీళ్ల తిరిగాయి ఆనసూయకి.

విఎస్సెస్ మూర్తి ఆమెని మంచం పైకి

కోకాడు.

చిన్నోడు — మందు

భయం — ఆకలి

సిగ్గు — ఆకలి — ఆకలి

అభిమానం — ఆకలి ఆకలి ఆకలి

అవమానం — ఆకలి ఆకలి ఆకలి ఆకలి

ఆకలి గెలిచింది.

“ఐడోంట్ కేర్”

మూసిన తలుపుల్ని నిర్లిప్తంగా చూస్తూ లైన కథలే!

అన్నాడు సుబ్బారావు.

చాలా కాలంగా తాను త్రాగని విస్కీని
అమృతంలా చూస్తూన్న సుబ్బారావులో
‘సీసా’ అంది,

“సుబ్బారావు! డోంట్ బాదర్

శతాబ్దాలుగా ఎందరో చూస్తున్నాను

అందరినీ నువ్వు ఒకడివి అంతే” అని

అవును మరి దానికి కథలన్నీ మామూ

లైన కథలే!

తరతరాల వ్యధలే!

అభిరుచిగల పాఠకులకు

అత్యుత్తమ వార పత్రిక

ప్రజాతంత్ర